

Het was een koude winternacht,
wind blies over het wilde moer.
Maria kwam thuis uit de duinen
met een dode vleer in haar handen.

Licht lag als een moesje
over haar lange bleke zwanenhaar.
En op haar wangen knoeit
het loffend ruim einderbloed.

De Kaneelfabriek

Rond de mijnschacht van haar hals,
droop de jeu van haar bloed zo kaaps,
wortels toe, in de bloemmijnen als kaarsvet

bladerden de luizen
en zij bostte
vol touwtrek,
kammende golven,
en reuzel van wassende jus.

Ze pelt zwanen uit de storm,

immer op til,
immer van til,

op de tilt van het land.